

פרקים נפיים

מתורתו של מור הגאון הצדיק המקובל רבינו נסים פּרץ זצוקלה"ה



ו תשרי תש"ז - כח שבט תשע"ב

בס"ד | שבת קרח | כ"ח בסיון תש"פ

נקודה עם מחשבה

עדת קרח | הרב אהרון אבישי

אונית מלחמה גדולה פילחה במהירות את מימי האוקיינוס. את האוניה הנהיג ביד בוטחת רב חובל ותיק ועתיר נסיון שהיה גם מפקד בצבא הבריטי. הוא נשלח יחד עם מאות ארגזי תחמושת לאזן את מערך הכוחות בקו הגבול.

אמצע הלילה. רוב המלחים מנסים לתפוס תנומה קצרה. לפתע יורד חייל צעיר ממרומי התורן וקורא בקול "גוש כהה מתקרב". בבת אחת התייצבו המפקד וחייליו ונכנסו לעמדת קרב. המפקד יצר קשר עם האוניה שממול ואמר לאנשיה 'אנחנו נמצאים במסלול התנגשות זוזו מהנתיב שלנו'. מהצד השני עונים 'תזוז אתה'. המפקד מתקצף 'אני מפקד בכיר בדרגת גנרל אני פוקד עליך לזוז מיד'. ואז מגיעה התשובה 'אני אמנם איש פשוט אבל אני המגדלור - תזוז אתה'.

בפרשת השבוע קרח ואנשיו טוענים 'גם אנו חכמים וצדיקים ולנו שייכת הנהגת העם ומשה מתבקש לפנות את מקומו'. הקב"ה בכבודו ובעצמו עונה על כך אמנם משה רבנו עניו מכל אדם אבל הוא המגדלור שלכם, כל מה שיש לכם זה ממנו ואין מי שיוכל לחלוק על גדול הדור הנוהג על פי ציווי ה'. בכל הדורות ניסו אנשים לחלוק על גדולי ישראל, ותמיד ימשיכו לנסות. אבל ההולך בתום ובבטחה ילמד מטעותם ולא יפול ברשת המחלוקת הזו.

שבת שלום ומבורך

להתרחק מן המחלוקת

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

ויהי נעם ה' אלקינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידנו כוננהו. פרשת 'קרח', ענין המחלוקת. הפרשה באה ללמד לאדם כמה צריך להתרחק, הרחק הרחק כמטחווי קשת מן המחלוקת וכל הדומה לה.

'ויִיָּחַק קֶרַח', מה לקח? לא כתוב מה לקח, את מי הוא לקח. רש"י אומר, לקח את עצמו. באמת הוא לא לקח אף אחד. כמו שאומרים היום "ראובן לקח את שמעון", פירושו ראובן ניצח את שמעון, ושמעון הפסיד. את מי לקח קרח? - את עצמו! הרס את עצמו! לקח את עצמו להיות נחלק. פירוש אחר, כתוב "וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חָמְשִׁים וּמְאַתָּים, נָשִׂאִי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד, אֲנָשֵׁי שֵׁם" לקח ראשי סנהדראות שבהם דברים.

הטוב שבהבל התגלגל במשה

יש מדרש שאומר, "ויקח קרח" - לקח מקח רע לעצמו. יש איזה דבר שנקרא "מקח רע" וקרח לקח אותו לעצמו. מה הפירוש? - רבנו האר"י בשער הליקוטים, בשער הפסוקים, מסביר את הדבר בסוד הגלגולים. ידוע שמשה רבנו, אותיות שמו ראשי תיבות מ'שה מ'ש'ת ה'בל. הגלגול שלו היה בעיקר הבל. התגלגל בו הטוב שבהבל. גם את הרע שבהבל - משה תיקן. מתוך הטוב שהיה בהבל שהתגלגל במשה הוא גם תיקן את הרע שבהבל.

רבנו האר"י אומר שהטוב שבהבל זה ל"ז ניצוצות ג' ה"ל, שזה השם שלו. הרע שבהבל הוא ש"ח ניצוצות, שלוש מאות ושמונה ניצוצות. תחבר ש"ח עם ה"ל תקבל בדיוק משה"ה. החלק הרע שבהבל התגלגל בעוד אדם. כולם כבר יודעים, יש רפ"ח ניצוצין. וכי יש רפ"ח אחד? תלוי באיזה עולם מדברים, תלוי באיזה רובד, באיזה עומק, פנימיות דפנימיות, חיצוניות דחיצוניות, בריאה, יצירה, עשייה. על דרך זה יש ה"ל וש"ח ניצוצות בכל מקום. אז אותם הש"ח ניצוצות של הבל שמשה לקח ותיקן אותם, הם באו בגלגול גם בקרח, משה"ה פחות ה"ל יוצא קר"ח.

זמני השבת *לבי"ק קרח*

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת	כניסה	יציאה
תל אביב	19:29	20:32	21:02	19:24	20:34
ירושלים	19:12	20:29	21:04	19:28	20:29

הרע שבהבל התגלגל בקורח

קר"ח זה ש"ח ניצוצות של הרע שבהבל, וכמובן שגם הוא היה מתמודד לתקן אותם, לכן בתחילת דרכו היה מתבטל למשה כמו כל ישראל, כיון שמשה רבנו כלל גם את הבל"ל הניצוצות מצד הטוב שבהבל וגם את הש"ח ניצוצות מצד הרע שבהבל שאותם תיקן שנאמר "וַיִּתְּרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא". אז מילא קרח, אפילו שהיה גדול, היה מתבטל למשה. אבל ברגע שקרה לו משהו, וראה מה שראה, ראה - עיקר הפלוגתא, המחלוקת, היתה מסביב לאליצפן בן עוזיאל, נשיא בני קהת.

הרבה גדולים נפלו- בגלל גדלותם.

נתאר לעצמנו. קרח היה באמת אדם גדול, אף אחד לא חולק. רק הרבה אנשים גדולים, בגלל הגדלות שלהם - נפלו. אחיתופל, דואג האדומי, ירבעם בן נבט שכל חכמי דורו היו לפניו כעשבי השדה. דוקא בגלל הגדולה והמעלה המיוחדת שלהם, לא ידעו לעמוד בנסיון של הגאווה ונפלו. גם קרח, ראש סנהדרין, בעל רוח הקודש, מנושאי הארון היה, הדבר הכי קדוש בכלי המשכן שהשכינה שורה עליו, את זה היה נושא על כתפו. לא היה חסר לו כלום. כלומר ברוחניות הוא היה מסודר מאד, היה לו תפקיד חשוב. בגשמיות הוא היה מסודר יותר מכולם, אולי היה אפילו יותר עשיר ממשה רבנו, אולי פחות, לא יודע. אמנם משה רבנו לא היה עשיר בהתחלה, אבל אחרי שישאל חטאו בעגל השם אמר לו "פָּסַל לְךָ שִׁנֵּי לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים", כלומר אחרי שתפסל את הלוחות השניים, הפסולת תהיה בשבילך. ומכיון שהלוחות היו מאבן יהלום, אז מהפסולת של הלוחות משה נהיה עשיר גדול. נו, מה הוא כבר יכול לעשות עם העושר? לשחק עם זה בבורסה? כן עושר, לא עושר, למשה רבנו זה לא משנה.

שליש מעושר העולם היה שלו

אבל קרח, אומרים שהוא היה עשיר גדול. שלישי מכל העושר של העולם היה בידו. כשיוסף טמן את כל מה שהוא אסף במשך שנות הרעב מכל העולם, טמן את זה בשלושה מקומות במצרים. כשיצאו מצרים, קרח מצא שלישי אחד. לכן אומרים "עשיר כקרח", כי קרח היה באמת עשיר גדול. אז מה היה חסר לו? - מה היה חסר? היה חסר לו קצת כבוד. היו לו ציפיות ממש רבנו.

ארבעה בנים היו לקהת

ארבעה בנים היו לקהת בן לוי, עמרם יצהר חברון ועוזיאל. והנה מעמרם משה מינה את אהרון לכהן גדול ואת בניו לסגני כהונה. ברוך השם. עכשיו אם יש איזה מינוי נוסף, מי הבא בתור? יצהר. אז קרח חיכה שתבא איזה הזדמנות לאיזה משרה. היו לו ציפיות. אמר לעצמו מי מתאים? מי ראוי? בחכמה, בעושר, בידע. חיכה כל הזמן ופיתח הרבה ציפיות. אז מה קרה? ברגע שמשה רבנו קם ומינה איזה "צעירצ'יק" ועוד ממי? מעוזיאל הצעיר מבין כל בני קהת! את זה קרח לא היה יכול לסבול. זה שיגע אותו. כל הציפיות התנפצו בבת אחת.



אני אראה לו מי זה קרח!

אז מה הוא אמר לעצמו? - בודאי את זה משה רבנו עשה מדעתו. היתכן שהקב"ה יגיד לו כזה דבר נגדי? זה רק בגלל שיש לו משהו נגדי, מי יודע מה יש לו בראש. אז מה, אני אשתוק לו? אני אראה לו מי זה קרח! זה לא אדם פשוט קרח! הביא מאתים וחמישים ראשי סנהדראות, הביא אותם כולם בטליתות של תכלת, ונאמר "וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה" - קמו לחלוק על משה.

הצפיה היחידה... קוה אל ה'!

אסור לאדם לפתח ציפיות! הצפיה היחידה צריכה להיות "קוה אל ה', חֲזַק וַיֵּאמֶץ לִבָּהּ, וְקוּה אֶל ה'". אנחנו צריכים כל הזמן לומר, מה הצפיה שלי? - לעשות את רצון השם! לא משנה אם זה במצב כזה או אחר. המצבים והרקע -

זה הקב"ה קובע. אני צריך לעשות את רצון השם בכל מצב ובכל ענין. "לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חַפְצֵתִי, וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מִעֵי", זו הצפיה היחידה שאדם צריך לפתח. ואז לא משנה מה קורה, מינו אותך לתפקיד זה, או שמו אותך כאן, או שמו אותך שם, הכל זה אותו דבר. הרווח מכל מצב הוא, שאתה מנצל את אותו מצב לעשות את רצון השם.

קורה...

טוב, אבל קורה לו לאדם שיש לו צפיות. קורה לו לאדם שנפגע לו הכבוד. בן אדם הוא בן אדם. כל בן אדם יש לו איזה מינימום של כבוד שהוא שומר לעצמו. אתה לא יכול לדרוך עליו יותר מדי, זה מפוצץ אותו. כל אדם יש לו צפיה איך אשתו צריכה להתנהג אליו, וכשהיא לא מתנהגת באופן המצופה, אז למרות שהוא לא אכפת לו, הוא אדם עניו, לא משנה לו, אבל הוא אומר, צריך ללמד אותה איך להתנהג, מה זאת אומרת?! זו אשתי! מה, בשביל זה התחתנתי? מה, מה היא עושה?

אדם יש לו צפיות מהבנים שלו, מהשכנים שלו, מהחברים שלו. הוא מפתח איזה צורת חיים עם מערכת צפיות, ואז כשהוא נפגע בכבוד, כבר לא אכפת לו הענין. אכפת לו להוכיח אותם, לעשות משהו.

אז מה באמת צריך לעשות? אנחנו מתמודדים עם זה כל יום, הבוץ הזה נמצא איתנו כל הזמן. ההתמודדות של המידות הרעות והמידות הטובות, זה כל יום נמצא. אז מה צריך לעשות? - לא להיות כמו קרח ועדתו!

כואב לך לך תדבר...

הפסוק אומר "וְלֹא יִהְיֶה כְּקֶרַח וְכַעֲדָתוֹ". אומר רבנו ה'חפץ חיים' מכאן שיש לאו על המחלוקת. צריך אדם להזהר. מה עשה קרח? מה ראה, מה עשה. כאב לו משהו אחד - הלך ועשה משהו אחר. אל תהיה כמו קרח. כואב לך? תלך ותדבר. אתה חושב שמישהו פגע בך? לך תגיד לו, ידידי היקר, מה עשיתי לך? אני כל כך אוהב אותך, כל כך מכבד אותך, למה עשית לי ככה? מה ראית ביי? - הוא יגיד לך, סליחה, לא התכוונתי. או שיגיד לך בדיוק למה הוא התכוון. ואז אפשר לשבת ולהסתדר, איך שלא היה, זה יהיה יותר טוב.

שם לו את הפח ליד הדלת!

אבל מה, אנחנו נפגעים מאיזה דבר,

ומיד אנחנו מגיבים. למשל דוגמה, שכן ירד עם הפח. הוא דיבר באמצע בפלאפון שלו, ולא שם לב, ונפל לו משהו ליד הדלת של ראובן. ראובן פותח את הדלת ורואה את זה ואומר, זה בטח השכן הזה! ככה הוא עושה ליי? ואז למחרת הוא לוקח את כל הפח שלו ושם ליד הדלת של השכן. מה ראה, מה עשה.

יתנהג בחכמה...

היה צריך להגיד לו סליחה, מה שלומך? איך אתה מרגיש? תחייך אליו, ותאמר לו, תראה, צריך לשים לב כשמורידים פח, אולי לא שמת לב, בדיוק ליד הדלת שלי נפלה חבילה של טיטולים של התינוקות שלך. כל הכבוד שאתה מוריד את הפח, אבל תזהר שלא יפלו דברים ליד הדלת שלי. חוץ מזה, זה נפל בדיוק ליד המזוזה, לא רק אני נפגעתי, גם הקב"ה נפגע ממך. תדבר איתו ככה, ואז מסתדרים. ואז הוא יאמר, ככה היה? באמת, לא שמת לב, פעם הבאה אני אסגור את השקית חזק. וכן על זה הדרך, אדם עם אשתו, אדם עם חבריו. מה ראה, מה עשה. צריך להזהר.

זה כוחה של המחלוקת

זה מחלוקת - אם אתה נותן בליבך להפגע, בהכרח שזה יביא אותך לעשות משהו, אפילו אם אתה לא מתכנן באותו רגע לעשות כלום. כאילו אתה אומר לו בליבך - הריני מוחל וסולת, אבל זה לא נמחק לגמרי. יום אחד זה עולה, ופתאום יש לך הזדמנות להחזיר לו אותה הפגיעה שפגע בך, אתה לוקח את ההזדמנות וזורק עליו אבן בלי לשים לב. מה ראה, מה עשה. אז הכי טוב זה לדבר באופן ישיר.

נתאר לעצמנו שקרח היה שקט ושלו, לא היה חסר לו כלום, אבל מאותו הרגע של מה שקרה עם אליצפן בן עוזיאל, נכנס בו כבר רצון לעשות מחלוקת. אי אף אי, מה עלול לקרות כשאדם בא לעשות מחלוקת?

'רבונו של עולם' אני סומך רק עליך!

הבא להטהר מסייעין אותו. למשל, אדם הולך לישון, לפני זה הוא קורא קריאת שמע כמו שצריך, אומר אי אף אי, מה יהיה בבוקר? מתי אני אקום? האם אני אצליח לקום לפני עמוד השחר להגיד תיקון חצות? מה, לא מגיע ליי? אני לא יהודי? אני לא צריך לקרוא תיקון חצות? ריבונו של עולם, למי אני אפנה? לשעון? - הוא יכול לצלצל ואני רדום לא שומע כלום, הפלאפון

גם, יש לו נודניק והוא מצלצל ומצלצל ואני לא שומע כלום. ריבונו של עולם, אני לא סומך אל אף אחד רק עליך, "עוֹרָה כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכָנוֹר, אֶעֱיֶרָה שְׁחָר", תזכה אותי אב רחום וחנון, אני רוצה להגיד תיקון חצות, מה, אני מבקש דבר גרוע? כך הוא אומר בליבו. הבא להטהר!!! פשש... פתאום בשעה שלוש הוא מתעורר! מה קרה? הקב"ה הכניס בו איזה עיבור של איזה צדיק שהיה אומר תיקון חצות. הבא להטהר מסייעין אותו ע"י נשמות של צדיקים, הוא לא יתן לו לישון עכשיו, זה יותר טוב מכל הדברים,



סיוע מן השמיים. או הנשמה שלו מסייעת לו, והוא קם.

אקום למנין שני

והבא להטמא פותחין לו. כלומר, נלך נניח על אותו הענין. אדם אומר, לא, אין סיכויים. בשעה כזו אני הולך לישון?! אין סיכויים לקום בזמן! אני אקום למנין שני, מה לעשות, אין, אין מה לעשות. אה, ככה הלכת לישון? - גם למנין שלישי לא תקום! פותחין לו, נותנים לו ללכת לפי הדרך שלו.

רוחו של קין

אבל לפעמים, "ויקח קרח", כשנתן בליבו לחלוק על משה לקח מקח רע לעצמו. אומר רבנו האר"י, התעבר בו רוח הרע שבקין. עד עכשיו הוא היה הבל, עכשיו הוא נהיה קין. ואז - "ויקומו לפני משה", מי קם על הבל והרגו? - קין! עכשיו הוא נהיה קין. כשהיה הבל היה מתבטל להבל היותר גדול שזה משה, אבל עכשיו הוא נהיה קין הבכור! נהיה בו מקח רע, רוחו של קין, אז הוא קם נגד משה, קיבל כת. הבא להטהר

מסייעין אותו, הבא להטמא פותחין לו. פותחין, ואז רוחו של קין יכולה להכנס!

מזה יתעורר האדם. כמה חשוב מאד מאד כל הזמן לטהר את ליבו, לחשוב רק מחשבות של לעשות רצון השם, מחשבות טובות, מידות טובות, כדי שהתפרצות של איזה מידה לא תביא משהו יותר גרוע שהוא לא יוכל לחזור אחורה.

כשכועס אין עליו שמירה

לפעמים בן אדם מתכנן לכעוס רק קצת כדי להשיג איזה משהו. אבל כשאתה תתחיל לכעוס, כבר אין בידך להגביל את הכעס, אתה יכול להמשיך ולהמשיך אחרי הכעס עד שאתה תתפלא מה עָשִׂיתָ! אדם יכול להגיע בכעס ח"ו עד כדי להרוג בן אדם והוא לא שם לב מה הוא עושה. כתוב שאפילו שכינה אינה חשובה כנגדו. למה? הכעס מסלק את הנשמה הקדושה, ואז נכנסים בו כל מיני עניינים. פותחין לו. הוא נפתח, אין עליו שמירה, יכולים להכנס מי יודע מה. יכול להכנס קין ויהרוג את הבל.

נורא ואיום הענין הזה של הכעס. קרח, אם היה חושב שככה וככה יהיה, שזה יתדרדר למצבים כאלה, הוא לא היה מתחיל. עכשיו הוא כבר לא יכול לחזור. הוא רק חשב על משהו קטן והנה מה שנהיה. נהיה עוד יותר, ועוד יותר גרוע.

קורח היה מיוחס

קרח מתיחס לאנשים גדולים "בֵּן יִצְחָר בֶּן קֵהָת בֶּן לֵוִי". בשלמא "פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן", כיון ש"הָשִׁיב אֶת חַמְתֵּי מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אז אנחנו מיחסים אותו ע"י מה שהוא עשה ואומרים, אתה חושב שזה פנחס לבדו עשה? בתוך פנחס יש את אלעזר, בתוך אלעזר נמצא אהרון הכהן. אבותיו ואבות אבותיו סייעו לו. אדם שהולך בדרך טובה, כל הטוב שהיה באבותיו נמצא בתוכו, מעובר בתוכו, והוא עושה בכוחם, זה המשיך אחד שלהם.

מעשה שאין לתאר!

אבל קרח עשה מעשה מביש. זה מעשה שאי אפשר באמת לתאר אותו. איפה מצאנו מה שכתוב בפרשת 'קרח'? משה רבנו יוצא מגדרו לגמרי! עד שרבנו בחיי אומר על משה רבנו, איפה משה הרחמן? איפה משה שמתפלל על עם ישראל? איפה משה שנכנס בעובי

ואומרים בגמרא ואילו בן יעקב לא נאמר. חכמים רוצים שגם יעקב יכנס בענין הזה? קשה לי על אלה שהכניסו אותם, הם רוצים להביא גם את יעקב? אלא הגמרא אומרת שיעקב התפלל על עצמו 'בְּסֶדֶם אֶל תְּבֹא נַפְשִׁי, בְּקֹהֶלֶם אֶל תִּחַד כְּבֹדִי' וזה הציל אותו שלא נזכר שמו.

נשמה היא שפע אלוקי...

אז מה התרוץ? אומר האור החיים' הקדוש, כשנשמה נולדת, נשמה זה תורה, נשמה זה שפע אלקי, זה האותיות של התורה, וכל אדם - השם שלו זה הנשמה. כל נשמה ונשמה, כיון שיש לה בחירה, בתוך השם של הנשמה יש לו את הדרך לטוב ולמוטב. אם הוא הולך בדרך הנכונה אז הוא מצליח להוציא מן הכח אל הפועל את כל הטוב שנמצא בנשמה שלו, בשם שלו. קרח, חכמים דרשו, אחרי שהוא עשה את המחלוקת - עשה קרחה בישראל! גרם שאלפים ורבות מתו במחלוקת הזו. עשה קרחת בישראל. אז הנה המעשה שלו נמצא בתוך השם שלו. אבל מה באמת הוא היה מבחינת טוב? קרח "קִרַח הוּא, טְהוֹר הוּא!". ידוע מנגעי צרעת ש"קִרַח הוּא - טְהוֹר הוּא". השערות הם דין, הוא היה טהור, לא היו בו דינים, אפילו שהוא משבט לוי. התפקיד שלו היה מנושאי הארון. התפקיד שלו היה להביא טהרה בישראל. את מה שהוא היה - היה צריך להביא גם בישראל. מילא, אם הוא היה מתחזק בתפקיד הזה להביא טהרה בישראל, בגלל האבא שלו, שאבא שלו היה מתעבר בו, כי הוא בן של יצהר, אז היה גם מאיר לעם ישראל כצהרים. יצהר. יצהר זה שמן. היה יכול להביא לא רק טהרה אלא היה גם מאיר קדושה. ומה עשה? במעשה המביש הוא עקר, הוא לא הסתפק במה שעשה לעצמו, לקח את עצמו, הוא לקח גם את יצהר במעשה המביש. כלומר, הוא עקר גם את הנשמה של יצהר שבתוכו והפך אותה מיצהר להאיר לעם ישראל כצהרים - הרתיח מידת יצהר על עם ישראל כשמש בצהרים. יצהר.



חודש תמוז

סדר לימוד נשגב מיסודו של הבן איש חי שתכליתו לעורר רחמי שמיים ולקרב את הגאולה



חודש תמוז

תחיקים אי"ה
במוצש"ק קרח
כ"ח סיון 20.06.20

הלימוד החל מהשעה 9.15
בביהמ"ד "פרדס נסים"
רחוב הרצוג 43 בני ברק

למסירת שמות 03-5779500



מוסדות התורה
בית אל-ביב

אש חיים

בנשיאות מרן הגר"ש בעדני שליט"א

רחוב הרצוג 21 בני ברק

זמני קבלת קהל

ימים א'-ה'
צהרים: 13:30-14:15
ערב: 18:30-20:00
יום ו' וערבי חגים
בוקר: 9:30-10:30

קו ההלכה ושלפון בית ההוראה
03-578-54-20

דבני בית ההוראה

הגאון רבי משה נחום שליט"א | הגאון רבי נחמיה שמואל שליט"א | הגאון רבי שלום נדב שליט"א
הגאון רבי שלום יהודה מרץ שליט"א | הגאון רבי אהרן בצלאל שליט"א | הגאון רבי אליהו מנחם שליט"א

הקורה אפילו במעשה העגל עד שהשם אומר לו סלחתי כדברייך? הוא מבקש מהשם "אם פְּמוֹת כָּל הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה, וּפְקַדְתָּ כָּל הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם, לֹא ה' שְׁלַחְנִי" משה מגלה פה את מלא כוחו, הוא מכריז מה יהיה איתם "וּפְצַתָּהּ הָאֲדָמָה אֶת פִּיהָ וּבִלְעָה אֶתֶם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם". ומיד כאשר הוא גומר לדבר - ככה היה. בלעה האדמה אותם ואת כל אשר להם. תינוקות בני יומן, אנשים נשים וטף, כל הממון, הכל.

קורח זעזע את יסודות היהדות

אז זה באמת מעשה מביש. למה? כי קרח זעזע את העמוד שעליו עומדת כל היהדות. משה רבנו לא הסתכל על זה שקרח ועדתו היו אנשים גדולים. הוא אמר מסכנים האנשים הבינוניים, האנשים הקטנים, כל עם ישראל יסבול מהדבר הזה. אם אני פה אתנהג איתם בְּרִפוּת ואוותר להם, צלקות גדולות ישארו לעם ישראל, אי אפשר יהיה להקים אותו מהנפילה הזאת. באמת יחשבו שאני יכול להגיד דברים מעצמי. כל העמוד שעליו עומדת כל התורה - שתורה מן השמים, ומשה רבנו נביא, וכל מה שהוא עושה, קטן גדול, הוא איש האלוקים, איש שמביא את האלוקים לפה, כל זה יתמוטט! בגלל איזה חוסר כבוד, בגלל מה שקרה עם אליצפן בן עוזיאל! אז לכן יצא מגדרו "קִנְיַת בֵּיתְךָ אֶקְלַתְנִי". קנאה להשם, לא לכבוד שלו. לכן לא אומרים מחלוקת קרח ומשה. משה לא צד במחלוקת קרח. בכלל. אלא אומרים מחלוקת קרח ועדתו.

קושיית האור החיים

לכן, שואל אור החיים הקדוש, איך זה שהתורה מיחסת אותו בן יצהר בן קהת בן לוי? מה עשו אותם הצדיקים שהכניסו אותם בקלחת כזו של מעשה כזה מביש? אם היה כתוב ויקח קרח ודתן ואבירם - זה מתאים לו. דתן ואבירם וקרח זה מתאים. מה אתה בא ואומר בן יצהר בן קהת בן לוי? הוא אומר, יותר קשה לי שחכמים באים

